

DIMINETI NEGRE DIMINETI NEGRE

E frumos să ai un vis măreț, e și mai frumos că acel vis, același vis, într-o bună zi va deveni realitate ... dar dacă tot ceea ce ai visat nu se împlinește ce ai putea face? Caut răspunsul acestei întrebări de mult timp și în ciuda eforturilor făcute nu am reușit să dezleg misterul. Tot ceea ce am reușit sunt doar câteva presupuneri, dar nimic nu e cert. Poți spune că atunci când nu-ți atingi țelul suprem la care aspiři de o viață, îți afunzi amarul în patima băuturii și-ți zici: « am rămas singur, ce pot face? » iar răspunsul vine prompt : « dau pe gât un strop de bucurie ... și sper ca ziua de mâine va fi alta ... pân' atunci las sticla să plângă, iar supărările să curgă așa cum curg stropii mărunți de ploaie toamnă: șiroaie fine din lacrimile unui înger negru! » De fapt, ploile serilor de toamnă prevestesc declinul unui înger căzut în păcat căruia i s-au tăiat aripile < ceea ce are mai de preț s-a spulberat > iar acum ne transmite nouă regretele sale și coboară pe pământ pentru a simți moartea dincolo de nemurire REMUS TUDOR - "NĂPÂRCA I" (1998) E greu să realizezi ce se întâmplă cu tine în astfel de momente ... e și mai greu să-ți închipui care e rostul tău pe pământ, dar închizi ochii și continui în felul tău lupta, chiar dacă ți-ai dori să pleci undeva departe de lume, departe de toți și de toate problemele. Nu poți și atunci îți continui plimbările solitare între patru pereți, căci până la urmă viața ta e doar o celulă de carceră întunecată și jilavă, nu ai scăpare, iar sufletul își numără zilele de tortură scrijelind cu unghiile pereții destinului ... Poți să-ți închipui că trăiești într-o lume a basmului, lumea care nu cunoaște neîmplinirea, nici frustrarea și nici declinul, lumea în care binele biruie răul întotdeauna, iar tot ce a fost rău se transformă în bine. E frumos să-ți imaginezi asta, dar atunci când te trezești te vezi obligat să realizezi că a fost doar un vis copilăresc și trebuie să iei din nou contact cu realitatea unei noi dimineți negre, bătută încă de spiritele nopții. Se spune că dimineața totul renaște la viață, chiar și cele mai urâte coșmaruri iau naștere tot acum, pentru ca mai apoi să ți se dezvăluie la miezul nopții. Rolul dimineții este acela de a aduce calmul și liniștea atât de necesare pentru a continua tortura începută cu mult timp înainte, o tortură fără sfârșit, dar cu toate astea rămâne inofensivă. E un reflex acum și poate mult mai important decât orice altceva, e singurul lucru care te anunță că trăiești și mai ai multe zile de petrecut în lumea decepțiilor. Vor mai fi multe ploi, multe coșmaruri, multe decepții, până când voi atinge și eu liniștea eternă ... dar

până atunci rămân același eu, rămân aceleași dimineți, rămân aceleași nopți,
rămâne întunericul, frigul și dezamăgirea.

GUȚU BOGDAN - clasa a XI-a C REMUS TUDOR - "A MAI TRECUT O ZI" (1998)